

הקרוב. מובן שמי שיש עדין ברשותו חמץ, אינו יכול להקריב את קרבן הפסח שענינו קרבה לה'.

הטמאה מפריעה להעלאה מלמטה למעלה הנפעלת על ידי הקרבן. טמאה אינה נקלטת בשכל, היא אינה נפרת כלפי חוץ, אלא היא שנוי רוחני. כאשר היהודי נטמא, נשמתו נעשית נמוכה יותר. הטמאה היא ירידה רוחנית.

כדי להקריב את הקרבן יש להמצא בעזרה. זו דרישה גופנית ולא רוחנית. מי שמאוד רוצה להיות בעזרה, אין רצונו מועיל לו. כדי להקריב הוא חייב להמצא שם בפעל. ההמצאות מחוץ לעזרה הפוכה לענינו של הקרבן, המוריד את הרוחניות ומחדיר את הקדשה בתוך הגוף. לכן גם תנאי זה מעכב את הקרבת הקרבן.

לכל אלו שלא הקריבו קרבן פסח מעניקה התורה אפשרות נוספת, פסח שני. על ענינו של פסח שני אמר מורי וחמי הרבי (הרי"צ): "אין דבר אבוד! תמיד אפשר לתקן!".

(מעובד על-פי 'לקוטי שיחות' חלק ח, עמ' 71-74)

דחיו אדורננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד

לתקופה זו

י' סיון: יום בו נכתב ההסכם (בתדרו הק' של כ"ק אדמו"ר הצמח צדק נ"ע) בין כ"ק אדמו"ר מוהר"ש נ"ע לאחיו אדמו"ר יוסף יצחק נ"ע על שידוך כ"ק אדמו"ר מוהר"ש נ"ע עם הרבנית הצדקנית שטערנא שרה ע"ה, בשנת תרכ"ה.

יום חתונת הרבנית שיינא הי"ד בת כ"ק אדמו"ר מוהר"ש נ"ע עם הרה"ח ר' מנחם מענדל הכהן הארנשטיין הי"ד, בשנת תרצ"ב.

י"ג סיון: יום חתונת כ"ק הרה"ג והרה"ח מוהר"ר לוי יצחק נ"ע עם הרבנית הצדקנית תנה ע"ה – הוריו של כ"ק אדמו"ר מלך-המשיח שיל"ו, בשנת תר"ס.

י"ד סיון: יום חתונת הר"ר מנחם מענדל בן כ"ק אדמו"ר מוהר"ש נ"ע, בשנת תרמ"ב.

ט"ו סיון: יום בו נאסר כ"ק אדמו"ר מוהר"ש נ"ע ע"י הייבסקציה ימ"ש, בשנת תרפ"ז.

כתובתנו באינטרנט: [HTTP://WWW.MOSHIACH.NET/BLIND](http://www.moshiach.net/blind)

להזמנת: מכון לוי יצחק, ת.ד. 26 - כפר חב"ד ב' 72915

Mechon LEVI YITZCHOK P.O.B. 26, Kfar Chabad B. 72915 - ISRAEL

דמי מינוי שנתי - בארבעה ת"ד: 45 שקל. בחו"ל: 55

מס' 329

תשס"א

נשא, בהעלותך

מעין חי

רעיונות ושיחות לילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות של

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו
מליובאוויטש

יו"ל

ליזכרון

הרבנית הצדקנית ח' מושקא

ע"ה ז"ל

מוגש על ידי

מכון לוי יצחק

כפר חב"ד ב'

שנת המאה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח

נשא

בחגגת המזבח הביא כל אחד מנשיאי השבטים את "קרנות הנשיאים".
מדי יום הביא אחד מן הנשיאים את קרבנו, שהיה זהה לקרבנם של
הנשיאים האחרים, וביום השנים-עשר השלמו קרבנותיהם.

המדרש אומר: "העלה עליהם הכתוב כאלו כלם הקריבו ביום הראשון,
וכאלו כלם הקריבו ביום האחרון". יש מעלה מיחדת ביום הראשון לחגגת
המזבח ויש מעלה מיחדת ביום האחרון שלה.

מעלת היום הראשון מתבטאת גם במקריב וגם במזבח. המקריב הראשון
חביב יותר מחבריו, הוא גדול מהם. חגגת המזבח – היא על-ידי המקריב
ביום הראשון דוקא. מסביר המדרש שכל נשיא נחשב כאלו הוא המקריב
ראשון. כל הנשיאים חביבים ודרגת חשיבותם שווה.

'קרנות' מלשון 'קריב'. עבודת הקרבנות מקרבת את מקריב הקרבן
לקדוש-ברוך-הוא. עם-ישראל נחלק לשנים-עשר שבטים, שלכל אחד
מהם דרך אחרת בעבודת ה'. לכל נשיא דרך מיחדת משלו בעבודת ה'.
חגגת המזבח לא התבצעה על-ידי משה ואהרן, אלא על-ידי הנשיאים
במשך שנים-עשר יום. חגגת המזבח התבצעה בכל שתיים-עשרה הדרכים
השונות בעבודת ה'.

אמנם קרבנותיהם של הנשיאים היו שוים זה לזה, אולם לכל אחד מן
הקרבנות נלוו הכונות המיוחדות של הנשיא המקריב אותם, היחודיות
לעבודת ה' שלו.

בכל יום נחנך המזבח בדרך חדשה, שלא היתה בימים האחרים. כל עוד
חסרה בחנוכה המזבח דרך עבודה מסוימת, כל עוד חסר קרבנו של אחד
הנשיאים, לא השלמה חגגת המזבח. רק ביום השנים-עשר השלמה חגגת
המזבח. רק לאחר שהקריבו כל השבטים את קרבנותיהם אכן הנה המזבח
מחנך. כל אחד מן הנשיאים אינו פועל רק את העבודה בדרך-שלו, אלא
אף את השלמות בעבודה הכללית של כל השבטים.

מעלתו של היום האחרון היא שלמות חגגת המזבח. מפאת חביבותם של
הנשיאים וחשיבותם, מחשיב הקדוש-ברוך-הוא לכל אחד מהם כאלו הקריב

את קרבנו ביום האחרון. כאלו קרבנו משלים את קרבנות כל חבריו, והוא
הגורם למזבח להיות מחנך.

(מעובד על-פי 'לקוטי שיחות' חלק כג, עמ' 53-56)

בהעלותך

שלושה ענינים עקריים בעבודת הקרבנות:

(א) קרבן מלשון קריב. כאשר היהודי מקריב קרבן לה', הוא מתקרב לה'.

(ב) העלאה מלמטה למעלה. חלק מן הקרבן נשרף על המזבח, ומבטא את
ההתעלות. בשר הקרבן הגשמי הופך לקרבן רוחני.

(ג) המשכה מלמעלה למטה. חלק מן הקרבן נאכל על-ידי הכוהנים או
על-ידי הפעלים (המקריב), ומבטא את ההמשכה מלמעלה למטה. בשר
הקרבן הקדוש נאכל על-ידי האדם והופך לדם מדמו ולבשר מבשרו.

שלושת הענינים המצויים בכל קרבן בולטים במיוחד בקרבן פסח.

בכל קרבן, המקריב מתקרב לה', הוא מתקדם על-ידי הקרבן לקראת
הקדוש-ברוך-הוא, ועולה במדרגת הקרבה אליו. אולם, 'פסח' מלשון
פסיחה ודלוג. המקריב את קרבן פסח הוא כמדלג וכמנתר, הוא מתנתק
לחלוטין ממציאותו הגשמית ומתקרב לקדוש-ברוך-הוא.

בכל קרבן, חלק נשרף על המזבח ומעיד על ההעלאה מלמטה למעלה.
אך בקרבן פסח גם החלק הנאכל על-ידי המקריב מורה על ההעלאה. את
הפסח יש לאכל "צלי אש", ואסור לבשלו במים או בגזל אחר. האש, טבעה
לעלות תמיד, מלמטה למעלה.

בכל קרבן יש חלק הנאכל על-ידי הפעלים ומעיד על המשכת הקדשה
מלמעלה למטה. בקרבן פסח חלק זה בולט במיוחד, שכן הפסח "לא בא
מתחלתו אלא לאכילה".

שלוש סבות מעכבות את היהודי ומונעות ממנו להקריב קרבן פסח: (א)
כאשר יש ברשותו חמץ. (ב) כאשר הוא טמא. (ג) כאשר הוא נמצא מחוץ
לעזרה.

החמץ מסמל גאון והתנשאות. על בעל הגאון אומר הקדוש-ברוך-הוא:
"אין אני והוא יכולין לדור". הגאון מרחיקה מהקדוש-ברוך-הוא, והיא הפך